

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 81/05-59

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu Ľubomíra Dobríka a zo sudcov Juraja Babjaka a Eduarda Bárányu vo veci sťažnosti G. S., bytom M., zastúpeného advokátkou JUDr. M. K., K., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 671/99 na verejnom zasadnutí 6. júla 2005 takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 671/99 **p o r u š i l** základné právo G. S. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj jeho právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 671/99 **p r i k a z u j e** konať bez zbytočných prietáhov.

3. G. S. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 30 000 Sk (slovom tridsaťtisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Košice II povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Košice II je povinný zaplatiť náhradu trov konania G. S. v sume 10 604 Sk (slovom desaťtisícšesťstoštyri slovenských korún) na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. M. K., K., do pätnástich dní od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Sťažnosti G. S vo zvyšnej časti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 81/05-12 zo 16. marca 2005 podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie sťažnosť (zo 7. februára 2005) G. S., bytom M. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. M. K., K., v časti týkajúcej sa namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj porušenia jeho práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 671/99.

Sťažovateľ uviedol, že sa žalobou podanou na okresnom súde 22. decembra 1998 domáhal proti obchodnej spoločnosti R K. (ďalej len „žalovaný“), vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 61 290 Sk s príslušným úrokom z omeškania z titulu plnenia na základe zmluvy o dielo neskôr zrušenej v dôsledku odstúpenia sťažovateľa od nej pre neodstrániteľné vady diela, ako aj náhrady ušlého zisku vo výške 50 000 Sk s príslušenstvom.

Žaloba bola vedená pôvodne pod sp. zn. 2 Nc 1915/98, od zaplataenia súdneho poplatku v marci 1999 je konanie vedené pod sp. zn. 12 C 671/99. Okresný súd doručil sťažovateľovi vyjadrenie žalovaného k žalobe (z 30. mája 2000) až 25. augusta 2000. Prvý termín pojednávania bol nariadený na 15. november 2001, pojednávanie sa po preložení uvedeného termínu konalo 29. novembra 2001. Nasledujúce pojednávanie sa uskutočnilo až 2. apríla 2003 a následne 23. mája 2003 a 26. septembra 2003.

Na pojednávaní konanom 26. septembra 2003 mal byť sťažovateľ vyzvaný, aby sformuloval otázky, ktoré budú položené súdnemu znalcovi v rámci znaleckého dokazovania, ktoré mienil okresný súd nariadiť. Sťažovateľ tvrdí, že tak urobil v podaní z 25. novembra 2003. Keďže okresný súd bol vo veci opäť nečinný, sťažovateľ ho listom z 19. marca 2004 upozornil na prieťahy v konaní, ako aj na porušovanie jeho základných práv vyplývajúcich z čl. 20 a čl. 48 ods. 2 ústavy.

Uznesenie o nariadení znaleckého dokazovania a pribratí znalca vydal okresný súd aj napriek uvedenému až 19. augusta 2004 a sťažovateľovi bolo doručené 17. decembra 2004 (po šiestich rokoch od začatia konania).

Na základe uvedených skutočností namieta sťažovateľ porušenie označených práv zaručených v ústave a v dohovore tvrdiac: *„(...) namietam porušenie základných práv v konaní, kde ide o vydanie bezdôvodného obohatenia zo zrušenej zmluvy a o náhradu škody spôsobenej mi vadným vykonaním diela. Nejde teda o právne a fakticky zložitú vec. Súd mal urýchlene, po začatí konania, nariadiť znalecké dokazovanie a tak prispieť k odstráneniu právnej neistoty. Uvedené dokazovanie nariadil po šiestich rokoch nezdôvodniteľnej nečinnosti. Ja sťažovateľ som bol v konaní aktívny a podľa môjho názoru som nemal vplyv na spomalenie jeho priebehu.*

Čo sa týka postupu okresného súdu (...) vytýčil prvý termín pojednávania až na 15. 11. 2001, po troch rokoch bezdôvodnej nečinnosti, a to len na základe mojej urgencie. (...) Od pojednávania uskutočneného dňa 29. 11. 2001, ktoré bolo odročené na neurčito, až do 2. 4. 2003, kedy sa uskutočnilo v poradí druhé pojednávanie, teda po dobu 16 mesiacov, súd opäť nevykonával žiaden procesný úkon vo veci, čo nijakým spôsobom nezdôvodnil.

(...) Následne súd konal bez prietáhov do 26. 9. 2003 (...). Uznesenie o nariadení znaleckého dokazovania a o ustanovení znalca zo dňa 19. 8. 2004, mi však súd doručil 17. 12. 2004, opäť bez môjho zavinenia. Uvedenú, opäť ročnú nečinnosť, súd ničím neodôvodnil.

(...)

Súd nekonal a nekoná plynule v spore, predmetom ktorého je majetok a majetkové práva. Zhotovenie plávajúcej podlahy v mojom byte bolo realizované vadne. Od roku 1998 tak byt nemôžem riadne užívať spolu s rodinou. Žijeme zavinením súdu v provizóriu. Byt nemôžeme riadne zariadiť a teda užívať na riadne bývanie. Podlahu nemôžeme ani vymeniť, z dôvodu, že znalec bol ustanovený až v auguste 2004 (...)“

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie ním označených práv zaručených v ústave a v dohovore postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 671/99, prikázal okresnému súdu v označenom konaní konať ďalej bez zbytočných prietáhov, aby priznal sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 250 000 Sk, ako aj náhradu trov konania pred ústavným súdom.

V podaní z 19. mája 2005 doručenom ústavnému súdu 23. mája 2005 sťažovateľ prostredníctvom splnomocnenej právnej zástupkyne uviedol, že od konania verejného ústneho pojednávania v predmetnej veci možno očakávať ďalšie objasnenie veci nad rámec písomných podkladov predložených dosiaľ ústavnému súdu, dôvodiac: „(...) po prijatí mojej sťažnosti na ďalšie konanie v marci 2005, mi bol doručený znalecký posudok znalca Ing. F. zo dňa 15. 3. 2005, s ktorého závermi sa Okresný súd Košice II, ani po ďalších dvoch mesiacoch bezdôvodných prietáhov, nedokázal vysporiadať. Podľa môjho názoru je znalecký posudok nepreskúmateľný a znalec vypracoval nič neobjasňujúci dôkazný prostriedok, nepoužiteľný v prebiehajúcim civilnom konaní. Takto naďalej dochádza zo strany súdu k neodôvodneným prietáhom, čo viem preukázať vyššie citovaným znaleckým posudkom a korešpondenciou so súdom, ktorú som viedla ohľadom údajného neposkytnutia súčinnosti zo strany môjho klienta pri znaleckom dokazovaní.“

Okresný súd sa prostredníctvom svojho predsedu na základe výzvy ústavného súdu zo 7. apríla 2005 vyjadril k sťažnosti sťažovateľa podaním sp. zn. Spr. 371/05 z 12. apríla 2005, v ktorom uviedol:

„S poukazom na § 53 ods. 1 Zákona o organizácii Ústavného súdu SR, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov som toho názoru, že predmetná sťažnosť nie je prípustná, nakoľko sťažovateľ nevyčerpal všetky prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základného práva účinne poskytuje.

Sťažovateľom nebola podaná sťažnosť na prietahy v danom konaní štátnej správe tunajšieho súdu, hoci takúto možnosť podľa zákona mal.

K obsahu samotného spisu je potrebné uviesť, že žaloba síce bola podaná dňa 22. 12. 1998, avšak sťažovateľ si nesplnil svoju poplatkovú povinnosť, hoci mu táto vyplýva zo zákona o súdnych poplatkoch. Súdny poplatok zaplatil až na základe výzvy súdu dňa 16. 4. 1999.

Po zaplatení poplatku bol spis prevedený z registra Nc do registra C, kde bol dňa 24. 2. 2000 žiadaný výpis z obchodného registra na žalovaného. Po oznámení, že žalovaný v obchodnom registri nie je zapísaný, boli urobené opätovné dotazy v dňoch 24. 3. 2000 a 17. 4. 2000.

(...)

Dňa 31. 12. 2001 JUDr. R. L., ktorý vo veci konal, prestal vykonávať funkciu sudcu na tunajšom súde, preto bola predmetná vec opatrením predsedu súdu zo dňa 8. 1. 2002 presunutá podľa § 2 ods. 2 Spravovacieho poriadku do súdneho oddelenia JUDr. V. O., ktorá dňa 24. 2. 2003 určila termín pojednávania na deň 2. 4. 2003. Tohto pojednávania sa sťažovateľ nezúčastnil; rovnako ani ďalšieho, ktoré sa konalo 23. 5. 2003. Následne sa konanie uskutočnilo 26. 9. 2003. Bolo odročené na neurčito za účelom nariadenia znaleckého dokazovania. Účastníkom bola zároveň uložená povinnosť v lehote 7 dní predložiť otázky, ktoré v rámci dokazovania navrhujú položiť znalcovi. Právnou zástupkyňou sťažovateľa bola súdom stanovená povinnosť splnená 3. 12. 2003.

Uznesením zo dňa 19. 8. 2004, ktoré nadobudlo právoplatnosť 17. 12. 2004, bolo nariadené znalecké dokazovanie.

Spis na vypracovanie znaleckého posudku bol ustanovenému znalcovi zaslaný už 24. 9. 2004, avšak následne bolo zistené, že uznesenie o ustanovení znalca bolo omylom

doručené advokátke JUDr. H. K., nie právnej zástupkyňi sťažovateľa JUDr. M. K. Po odstránení uvedeného pochybenia bol spis dňa 20. 12. 2004 zaslaný opakovane ustanovenému znalcovi.

Ustanovený znalec podaním zo dňa 9. 2. 2005 oznámil súdu, že sťažovateľ neumožnil vstup do bytu zástupcom firmy žalovaného, preto sa znalecké dokazovanie nemohlo uskutočniť. Zároveň sťažovateľa oboznámil s potrebou demontáže podlahy v určenej časti bytu. Podaním zo dňa 24. 2. 2005 znalec opäť oznámil, že potrebné merania boli urobené, nie však všetky, nakoľko sťažovateľ sa rozhodol, že podlahu demontovať nebude. Na základe uvedeného správania sťažovateľa nie je možné zodpovedať na všetky súdom položené otázky, pričom na túto skutočnosť upozornil i sťažovateľa.

Dňa 15. 3. 2005 bol vo veci podaný znalecký posudok, ktorý bol dňa 22. 3. 2005 doručovaný účastníkom konania prostredníctvom ich právnych zástupkýň.

Ak ústavný súd nezohľadní moju námietku o neprípustnosti uvedenej sťažnosti, pri hodnotení opodstatnenosti uvedenej sťažnosti z hľadiska kritérií, uplatňovaných ústavným súdom, dávam do jeho pozornosti nasledovné:

Dĺžka predmetného konania je zo strany súdu ovplyvňovaná objektívnymi okolnosťami, a to skutkovou obtiažnosťou sporu, ktorá si vyžiadala využitie viacerých dôkazných prostriedkov, predovšetkým vypočutie svedkov a nariadenie znaleckého dokazovania, ale i zmenou zákonného sudcu v konaní a enormnou zaťaženosťou oboch vo veci konajúcich sudcov.

Pri rozhodovaní ústavného súdu je však potrebné zvážiť i správanie sťažovateľa, ktorý súdny poplatok nezaplatil s podaním návrhu, hoci mu táto povinnosť vyplýva zo zákona o súdnych poplatkoch, on sám sa nezúčastnil dvoch z vytýčených pojednávaní (2. 4. 2003 a 23. 5. 2003), pričom na druhom z nich dôvod jeho neprítomnosti nebol známy ani jeho právnej zástupkyňi, podľa ktorej mal o tomto pojednávaní vedomosť. Sťažovateľ nerešpektoval ani súdom stanovenú 7-dňovú lehotu na predloženie otázok pre súdneho znalca, ako mu to bolo uložené na pojednávaní, konanom dňa 26. 9. 2003 a túto svoju povinnosť splnil cestou svojej právnej zástupkyne až s dvojmesačným oneskorením, dňa 3. 12. 2003, pričom sa nejednalo o nijako obsiahly a skutkovo náročný materiál. Pri samotnom znaleckom dokazovaní nepostupoval sťažovateľ dostatočne súčinnosťne, čo v dôsledku jeho správania bol ustanovený súdny znalec nútený opakovane oznámiť súdu.

Vzhľadom na vyššie uvedené správanie sťažovateľa v samotnom spore stav jeho právnej neistoty z neukončenia predmetného sporu tunajším súdom sa nejaví taký intenzívny a nepriaznivo pôsobiaci, ako ho deklaruje v ústavnému súdu adresovanej sťažnosti.

Navyše za celé obdobie trvania sporu sa sťažovateľ neobrátil so svojou sťažnosťou na štátnu správu tunajšieho súdu, hoci takúto možnosť mal, ktorá mohla aj napriek enormnej zaťaženosti v jednotlivých súdnych oddeleniach, v danej veci v prípade zistenia prieťahov zjednať nápravu.

Pri rozhodovaní ústavného súdu prosím o zváženie mnou uvádzaných argumentov.“

Ústavný súd podľa § 30 ods. 1 a 3 zákona o ústavnom súde nariadil vo veci ústne pojednávanie, ktoré sa konalo 6. júla 2005 za účasti sťažovateľa a jeho právnej zástupkyne.

Zástupca okresného súdu ospravedlnil svoju neúčast' na verejnom ústnom pojednávaní listom z 23. júna 2005.

Právna zástupkyňa sťažovateľa poukázala na skutočnosti už uvedené v písomných podaniach zo 7. februára 2005 a z 19. mája 2005 zdôrazniac, že k prieťahom v posudzovanom konaní dochádzalo už od úvodných fáz konania („*už na počiatku od podania žaloby*“), pričom okresný súd „*konal riadne vo veci*“ v podstate „*len päť mesiacov*“ z celkovej dĺžky konania. Dokazovanie výsluchom svedkov podľa nej „*do veci nevnieslo jasno*“, keďže išlo „*rámcovo len o zamestnancov odporcu*“, a pokiaľ ide o znalecké dokazovanie, „*nemalo byť nariadené a ani sa nemalo realizovať*“ z dôvodu, že v priebehu roka 2002 (t. j. po podaní žaloby) došlo k vytopeniu bytu sťažovateľa, v dôsledku čoho „*je dosť ťažké a problematické v súčasnej dobe zistiť, či bola podlaha položená kvalitne, resp. nekvalitne, resp. či tam bol dôvod na odstúpenie od zmluvy alebo či tam nebol dôvod na odstúpenie od zmluvy*“. Právna zástupkyňa sťažovateľa taktiež uviedla: „*Avšak z tohto znaleckého posudku, ktorý sa venuje všetkému možnému, len nie tomu, na čo bol ten znalec ustanovený, je zrejmé, že práca v súvislosti s vykonaním diela bola vykonaná značne nekvalitne.*“ Znalec sa pritom na znalecké dokazovanie „*vôbec nepripravil (...)* nemal k dispozícii náradie, ktoré by mu umožňovalo vykonať riadne znalecké dokazovanie

a zistiť rozsah vadného plnenia“. Okresný súd sa navyše dosiaľ v konaní v podstate nezaoberal tou časťou žaloby, ktorá sa týka uplatnenej náhrady škody (ušlého zisku).

Ako dôkaz o svojich tvrdeniach predložila právna zástupkyňa sťažovateľa na pojednávaní listinu – podanie z 12. apríla 2005 doručené okresnému súdu 15. apríla 2005, v ktorom v mene sťažovateľa – žalobcu, ako jeho právna zástupkyňa v posudzovanom konaní pred okresným súdom k veci okrem iného uviedla: *„Poukazujem na to, že znalec riadne nesplnil úlohu, ktorá mu bola uložená na základe uznesenia súdu zo dňa 19. 8. 2004. V tejto súvislosti poukazujem na svoje vyjadrenie vo veci zo dňa 21. 3. 2005. Nezakladá sa na pravde, že by som mu neposkytoval súčinnosť. Na znalecké dokazovanie sa dňa 19. 2. 05 nepripravil. Ako uvádza na st. 6 znaleckého posudku, nemohol zistiť skladbu podlahy vykonaním sond ručnou vrtačkou s korunkovým vrtákom, pretože som nedovolil demontovať podlahu. Znalec túto vrtačku k dispozícii nemal. (...) Čo sa týka posúdenia technologického postupu kladenia podlahy, podľa znalca, nebolo možné posúdiť, keďže som údajne neposkytol súčinnosť, ani zmienka o tom, že znalec nezabezpečil ručnú vrtačku, ktorou by sa realizovali sondy. (...) Na základe charakteristiky viditeľného povrchu, norma predpisuje, že musí byť rovný. Škóry podlahy musia byť rovnomerne široké, rovné, priame a neprepadnuté, šírka škár musí zodpovedať predpísanej dokumentácii, uvádza znalec na 7. strane posudku. Namerané hodnoty šírky škár značne prevyšujú normu, podlahu nevyhovuje z hľadiska veľkosti škár, škóry nie sú riadne vyplnené lepidlom, čo vytvára predpoklad pre prenikanie vlhkosti do podlahy a vedie k objemovým zmenám laminátových panelov. To je záver znaleckého posudku. (...)“*

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania v predmetnej veci.

Žalobou podanou na okresnom súde 22. decembra 1998 sa sťažovateľ domáhal proti žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 61 290 Sk s príslušným úrokom

z omeškania z titulu plnenia na základe zmluvy o dielo neskôr zrušenej v dôsledku odstúpenia sťažovateľa pre neodstrániteľné vady diela, ako aj náhrady ušlého zisku vo výške 50 000 Sk s príslušenstvom.

Vo veci konajúci sudca uložil 16. marca 1999 súdnej kancelárii vyzvať právnu zástupkyňu sťažovateľa v konaní pred okresným súdom na zaplatenie súdneho poplatku (v lehote 10 dní). Výzva bola vypravená v ten istý deň, doručená bola 18. marca 1999 a súdny poplatok bol zaplatený 16. apríla 1999.

Vo veci konajúci sudca uložil 24. februára 2000 súdnej kancelárii vyžiadať výpis z obchodného registra týkajúci sa žalovaného. Podľa odpovede doručenej okresnému súdu 23. marca 2000 obchodná spoločnosť označená spôsobom, ako to uviedol sťažovateľ v žalobe, v obchodnom registri zapísaná nie je.

Vo veci konajúci sudca preto 23. marca 2000 uložil súdnej kancelárii opakovať výzvu obchodnému registru s tým, že opravil označenie sídla žalovaného. Podľa odpovede doručenej okresnému súdu 11. apríla 2000 sa v obchodnom registri nenachádzal zápis ani na takto označený subjekt.

Vo veci konajúci sudca 17. apríla 2000 uložil súdnej kancelárii vyžiadať od obchodného registra informáciu, či bol subjekt pod názvom „R , s. r. o.“ niekedy v obchodnom registri zapísaný, prípadne či takýto subjekt bol z obchodného registra vymazaný a kedy.

Dňa 3. mája 2000 bol okresnému súdu doručený výpis z obchodného registra týkajúci sa obchodnej spoločnosti „R., spol. s r. o. , K.“.

Vo veci konajúci sudca uložil 4. mája 2000 súdnej kancelárii doručiť kópiu návrhu žalovanému na vyjadrenie v lehote 15 dní. Výzva bolo odporcovi doručená 18. mája 2000.

Dňa 16. mája 2000 bolo okresnému súdu doručené podanie právnej zástupkyne sťažovateľa, ktorým žiadala vytýčenie pojednávania vzhľadom na uplynúvšiu dobu od začatia konania.

Vyjadrenie žalovaného bolo okresnému súdu doručené 31. mája 2000 (v prílohe bol okresnému súdu doručený aj výpis z obchodného registra z 21. januára 2000 týkajúci sa subjektu „Z, s. r. o.“).

Vo veci konajúci sudca úpravou z 23. augusta 2000 uložil súdnej kancelárii doručiť vyjadrenie žalovaného právnej zástupkyňi sťažovateľa.

Dňa 21. septembra 2001 nariadil vo veci konajúci sudca termín pojednávania na 15. november 2001 a uložil predvolať naň účastníkov a právnu zástupkyňu sťažovateľa. Následne 29. októbra 2001 upovedomil okresný súd účastníkov o zmene termínu pojednávania na 29. november 2001. Na pojednávaní konanom v uvedený deň boli vypočutí účastníci konania, ktoré okresný súd následne odročil za účelom doplnenia dokazovania výsluchom svedkov, pričom právnej zástupkyňi žalovaného uložil do 5 dní predložiť adresu svedkov, ktorých vypočutie bolo navrhnuté.

Právna zástupkyňa žalovaného uvedenú povinnosť splnila v podaní doručenom okresnému súdu 13. decembra 2001.

Opatrením predsedu súdu z 8. januára 2002 bola vec pridelená novému sudcovi.

Úpravou z 24. februára 2003 nariadil zákonný sudca pojednávanie, na ktoré nariadil predvolať účastníkov konania a svedkov, ktorých výsluch bol navrhnutý.

Na pojednávaní konanom 2. apríla 2003, na ktorom sa sťažovateľ nezúčastnil (predvolanie na pojednávanie mu bolo doručené), okresný súd doplnil dokazovanie výsluchom troch svedkov.

Pojednávanie bolo odročené na 23. máj 2003. Okresný súd uložil žalovanému oznámiť meno pracovníka, ktorý vykonával odstránenie väd diela (vyrovnávanie podlahy v byte sťažovateľa).

Právna zástupkyňa žalovaného si uvedenú povinnosť splnila v podaní z 10. apríla 2003 doručenom okresnému súdu v ten istý deň.

Na pojednávaní konanom 23. mája 2003 doplnil okresný súd dokazovanie výsluchom pracovníka, ktorý vykonával odstránenie väd diela. Pojednávanie bolo odročené na 26. september 2003 za účelom doplnenia dokazovania výsluchom svedka, ktorého navrhla právna zástupkyňa sťažovateľa. Súd uložil oznámiť adresu svedka žalovanému v lehote 14 dní.

Právna zástupkyňa žalovaného uvedenú povinnosť splnila v podaní z 12. augusta 2003 doručenom okresnému súdu 13. augusta 2003.

Na pojednávaní konanom 26. septembra 2003 okresný súd doplnil dokazovanie výsluchom svedka, ktorého vypočutie navrhla právna zástupkyňa sťažovateľa a pojednávanie odročil za účelom znaleckého dokazovania. Stranám sporu uložil povinnosť v lehote 7 dní predložiť v písomnej forme otázky, ktoré navrhujú položiť znalcovi v rámci dokazovania.

Dňa 1. októbra 2003 bol okresnému súdu doručený návrh otázok pre znalca zo strany právnej zástupkyne žalovaného.

Návrh otázok pre súdneho znalca zo strany sťažovateľa bol okresnému súdu doručený 3. decembra 2003 Okresným súdom Košice I, ktorému ho doručila právna zástupkyňa sťažovateľa 28. novembra 2003.

Dňa 22. marca 2004 bolo okresnému súdu doručené podanie právnej zástupkyne sťažovateľa, ktorým urgovala ustanovenie súdneho znalca okresným súdom, upozornila na

zbytočné prietahy v konaní a porušovanie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a zároveň navrhla, aby „v zmysle ust. § 92 ods. 2 OSP, do konania na miesto doterajšieho odporcu vstúpila firma Z. K.“.

Okresný súd uznesením č. k. 12 C 671/99-98 z 19. augusta 2004, ktoré nadobudlo právoplatnosť 17. decembra 2004, nariadil znalecké dokazovanie znalcom Ing. J. F., z odboru stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby, ktorému uložil vypracovať znalecký posudok v lehote 40 dní od doručenia uvedeného rozhodnutia. Písomné vyhotovenie rozhodnutia bolo odosielané 23. augusta 2004, ale jeho doručenie právnej zástupkyňi sťažovateľa bolo vykázané až 17. decembra 2004 v dôsledku nesprávneho označenia právnej zástupkyne sťažovateľa zo strany okresného súdu pri prvom pokuse o doručenie. Po odstránení uvedeného pochybenia bolo písomné vyhotovenie rozhodnutia právnej zástupkyňi sťažovateľa odoslané 16. decembra 2004.

Listom z 2. novembra 2004 súdny znalec, ktorému bol spis okresným súdom zaslaný už v septembri 2004, oznámil okresnému súdu, že manželka sťažovateľa neumožnila znalcom a zástupcom žalovaného vykonať ohliadku bytu s odôvodnením, že jej „nebolo oznámené uznesením ustanovenie znalca Ing. J. F. manželovi ani jeho právnej zástupkyňi“.

Dňa 9. februára 2005 bol okresnému súdu doručený list súdneho znalca zo 7. februára 2005, v ktorom oznámil: „*nakoľko pán S. nevpustil do bytu zástupcov firmy len ich právnu zástupkyňu na vymedzený čas nemohlo sa bez zástupcov žalovaného toto znalecké dokazovanie uskutočniť, pretože právna zástupkyňa žalovaných žiadala a trvala na účasti jej klientov. Znalec upozornil na zvolanie ďalšieho dokazovania písomnou formou, ale s podmienkami, ktoré som uviedol v písomnom oznámení (toto bolo zaslané účastníkom a ich právnym zástupcom dňa 8. 02. 2005). Oboznámil som zároveň žalobcu s potrebou demontáže podlahy v určenej časti bytu a uviedol dôvody a potrebu demontáže z hľadiska merania rovinatosti podkladu a výplne škár (...). Bez tohto by nebolo možné zodpovedať na otázky v poradí 2, 3, 4 uložené mne uznesením. Upozornil som žalobcu, že všetky tieto úkony budú robené na jeho náklady. Uvedené skutočnosti boli ním vzaté na vedomie a bol vyslovený súhlas.*“

Listom z 19. februára 2005 doručeným okresnému súdu 24. februára 2005 súdny znalec okresnému súdu oznámil „(...) *Miestne šetrenie sa konalo, boli urobené potrebné merania, nie však všetky, pretože pán S. po telefonickom rozhovore s právnou zástupkyňou sa rozhodol, že podlahu nebude demontovať. Nemohol som preto realizovať merania rovinatosti podkladu a posúdiť spoje medzi vybranými dielcami. Na základe uvedenej skutočnosti, na ktorú som upozornil už vo svojom prvom liste nie je možné zodpovedať na otázky v poradí 2, 3, 4 uložené mne uznesením. Upozornil som na túto skutočnosť i žalobcu.*“

Okresnému súdu bolo 2. marca 2005 doručené podanie právnej zástupkyne žalovaného, v ktorom upozornila, že znalec vykonal dokazovanie iba sčasti, lebo žalobca odmietol umožniť vykonať demontáž podlahy, a vyjadril sa v tom zmysle, že bude žiadať súd o doplnenie uznesenia o nariadení znaleckého dokazovania za účelom zistenia nivelity a rovinatosti povrchu, pričom „*byť žalobcu bol vytopený, a preto je už nariadené znalecké dokazovanie, ako aj jeho prípadné doplnenie nedôvodné*“.

Okresný súd listom zo 4. marca 2005 v reakcii na list súdneho znalca z 19. februára 2005 (doručený 24. februára 2005) súdnemu znalcovi oznámil, že trvá na obsahu svojho uznesenia z 19. augusta 2004, pokiaľ ide o obsah a rozsah predmetu znaleckého dokazovania, preto je potrebné vyhotoviť znalecký posudok na základe vykonaných meraní a zistených skutočností a uviesť aj, ktoré merania nebolo možné vykonať a z akých dôvodov.

Súdny znalec predložil znalecký posudok 15. marca 2005. Vo veci konajúci sudca uložil súdnej kancelárii 22. marca 2005 zaslať znalecký posudok sporovým stranám a predložiť spis na rozhodnutie o priznaní znalečného. Znalecký posudok bol doručený 29. marca 2005.

Právna zástupkyňa žalobcu doručila okresnému súdu 15. apríla 2005 podanie z 12. apríla 2005, v ktorom sa vyjadrila k výsledkom znaleckého dokazovania a zároveň

námietla, že jeho neúplnosť nebola zapríčinená nesúčinnosťou správaním žalobcu (sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom), ale nepripravenosťou súdneho znalca.

III.

1. 1. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa skúmajúc, či nie sú dané dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa odseku 3 citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde ak sa návrh neodložil alebo neodmietol, prijme sa na ďalšie konanie v rozsahu, ktorý sa vymedzí vo výroku uznesenia o prijatí návrhu.

Ústavný súd neakceptoval námietku predsedu okresného súdu o neprípustnosti sťažnosti podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, keďže otázkou prípustnosti uvedenej sťažnosti sa zaoberal už pri jej predbežnom prerokovaní 16. marca 2005. V odôvodnení uznesenia o prijatí sťažnosti č. k. III. ÚS 81/05-12 z uvedeného dňa okrem iného uviedol, že podanie sťažovateľa 19. marca 2004 doručené okresnému súdu 22. marca 2004 možno podľa jeho obsahu (pokiaľ ide o jeho prvú časť) kvalifikovať ako sťažnosť v zmysle § 17 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov. Otázkou prípustnosti sťažnosti

rozhodol teda ústavný súd aj z hľadiska dôvodu obsiahnutého v námietke predsedu okresného súdu už pri predbežnom prerokovaní sťažnosti.

1. 2. Podľa ustanovenia čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy: „Každý má právo, aby sa jeho vec (...) prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).

Podľa ustanovenia čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru: „Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola (...) v primeranej lehote prejednaná (...) súdom (...).“

Povinnosťou súdov vyplývajúcou zo základného práva účastníkov súdneho konania na prerokovanie ich vecí bez zbytočných prietáhov v kontexte medzinárodných záväzkov Slovenskej republiky garantovať právo na prerokovanie vecí v primeranej dobe vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 dohovoru je zabezpečiť odstránenie stavu právnej neistoty osoby domáhajúcej sa rozhodnutia štátneho orgánu v primeranej dobe (obdobne napr. III. ÚS 111/04, III. ÚS 347/04, III. ÚS 11/05).

Otázku existencie zbytočných prietáhov v konaní, a tým aj porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy alebo práva na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, skúma ústavný súd vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu podľa právnej a faktickej zložitosti vecí, podľa správania účastníka konania a spôsobu, akým v konaní postupoval súd (obdobne napr. III. ÚS 175/04, III. ÚS 229/04).

1. 3. Predmetom posudzovaného konania pred okresným súdom je sťažovateľova žaloba o náhradu škody a o vydanie bezdôvodného obohatenia získaného plnením zo zrušenej zmluvy. Výklad právnej úpravy v obdobných veciach je stabilizovaný pomerne rozsiahlou judikatúrou vyšších súdov. Ústavný súd z obsahu súdneho spisu, z vyjadrení sťažovateľa a okresného súdu, ani z nimi predložených na vec sa vzťahujúcich listín nezistil žiadnu skutočnosť svedčiacu o osobitnej právnej zložitosti vecí. Rozhodnutie vo veci si však vyžadovalo objasnenie viacerých skutkových otázok týkajúcich sa kvality vykonania diela vrátane otázok odborného, stavebnotechnického charakteru, čo odôvodňuje potrebu vykonať znalecké dokazovanie a naznačuje možnú skutkovú zložitnosť vecí.

Priebeh posudzovaného konania, ako aj stav a rozsah doteraz vykonaného dokazovania v predmetnej veci však nesvedčia o tom, že by na dosiaľ uplynuvšiu dobu predmetného konania mala podstatný vplyv skutková zložitosť veci.

1. 4. Správanie sťažovateľa ako účastníka konania, resp. postup jeho právnej zástupkyne prispeli k predĺženiu doby prerokovania uvedenej veci v dôsledku nepresného označenia žalovaného v podanej žalobe a nezaplatenia súdneho poplatku pri podaní žaloby.

Z ustanovenia § 101 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) vyplýva pre účastníka konania procesná povinnosť prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania, poskytnutím náležitej súčinnosti súdu v záujme zabezpečenia plynulého postupu v konaní. V sporovom konaní, akým je aj posudzované konanie, nesie procesnú zodpovednosť za podanie kvalifikovaného návrhu na začatie konania, predkladanie dôkazov a včasnú realizáciu iných úkonov potrebných na dosiahnutie účelu takého konania vo výraznej miere účastník (obdobne napr. IV. ÚS 381/04, III. ÚS 347/04).

V dôsledku nezaplatenia súdneho poplatku pri podaní žaloby bol okresný súd povinný vyzvať sťažovateľa na odstránenie nedostatku v podmienkach konania splnením si poplatkovej povinnosti (§ 10 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov), čím dochádzalo k predlžovaniu konania. Sťažovateľ navyše súdny poplatok v súdom stanovenej lehote (do 10 dní od doručenia výzvy – 18. marca 1999) nezaplatil. Stalo sa tak až 16. apríla 1999.

V dôsledku nepresného označenia žalovaného v podanej žalobe dochádzalo k predlžovaniu konania v období od februára 2000 do mája 2000, keď okresný súd preveroval právnu subjektivitu, a tým aj procesnú spôsobilosť žalovaného zadovažovaním podkladov z obchodného registra.

Naopak, neúčast' sťažovateľa na pojednávaní konanom 2. apríla 2003 nemala podľa názoru ústavného súdu vplyv na predĺženie doby konania, keďže sťažovateľ už bol vo veci

vypočutý na pojednávaní konanom 29. novembra 2001, pojednávania 2. apríla 2003 sa zúčastnila jeho právna zástupkyňa a k prípadným skutkovým otázkam ohľadne prác realizovaných žalovaným v súvislosti s montážou podlahy v byte sťažovateľa mohla vypovedať manželka sťažovateľa, ktorá bola na uvedenom pojednávaní vypočutá. Na pojednávanie konané 23. mája 2003 sa sťažovateľ, aj keď s omeškaním, dostavil a bol na ňom taktiež vypočutý, ako to vyplýva z obsahu príslušnej zápisnice o pojednávaní na stranách 2 a 5 až 7.

Sťažovateľ však neposkytoval okresnému súdu dostatočnú súčinnosť (§ 101 OSP) vo fáze konania, počas ktorej prebiehalo znalecké dokazovanie. Svedčia o tom listy ustanoveného súdneho znalca okresnému súdu zo 7. februára 2005 a najmä z 19. februára 2005, z ktorých vyplýva, že sťažovateľ neumožnil ustanovenému súdnemu znalcovi vykonať všetky úkony potrebné pre vyhotovenie znaleckého posudku v rozsahu stanovenom v uznesení okresného súdu č. k. 12 C 671/99-98 z 19. augusta 2004. Z predloženého na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu pritom nevyplýva, že by sťažovateľ dôvody, pre ktoré neumožnil súdnemu znalcovi vykonať všetky potrebné merania, vopred oznámil okresnému súdu alebo samotnému súdnemu znalcovi a dal im tak možnosť zvážiť ďalší postup vo veci, prípadne prijať potrebné opatrenia na odstránenie prekážok brániacich vykonaniu znaleckého dokazovania v plnom rozsahu, ak by to prichádzalo do úvahy. Takéto konanie sťažovateľa hodnotí ústavný súd ako nezlučiteľné so zmyslom a účelom ústavou a dohovorom garantovaných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a v primeranej dobe, porušenie ktorých sťažovateľ v súčasnosti namieta. Obranu sťažovateľa spočívajúcu v tvrdení, že neúplnosť znaleckého dokazovania nebola zapríčinená nesúčinným správaním sťažovateľa, ale nepripravenosťou súdneho znalca, mohol ústavný súd akceptovať len čiastočne (vo vzťahu k zisťovaniu skladby podlahy vykonaním „*sond ručnou vrtačkou s korunkovým vrtákom*“, nie však vo vzťahu k úkonom, ktoré tento technologický postup nevyžadovali), pričom tvrdenie znalca v liste z 19. februára 2005 o nesúčinnosti sťažovateľa potvrdzuje aj podanie právnej zástupkyne žalovaného doručené okresnému súdu 2. marca 2005.

Nedostatky v zákonom predpísaných náležitostiach návrhu na začatie konania (ktoré bránia súdu konať a rozhodnúť vo veci samej), nezaplatenie súdneho poplatku zo strany účastníka konania namietajúceho porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ako aj porušenie procesnej povinnosti poskytnúť súdu náležitú súčinnosť v záujme zabezpečenia plynulého postupu v konaní, patria medzi okolnosti, na ktoré ústavný súd prihliada pri posudzovaní tvrdenia o porušení označeného základného práva sťažovateľa.

Na druhej strane ústavný súd opakovane judikoval, že uvedené skutočnosti majúce vplyv na predĺženie doby konania samy osebe nevyklúčujú zodpovednosť súdu za zbytočné prietahy v konaní, spôsobené jeho nesprávnym či neefektívnym postupom alebo dokonca nečinnosťou (obdobne napr. III. ÚS 193/03, III. ÚS 111/04, III. ÚS 338/04).

1. 5. Ústavný súd preto skúmal existenciu namietaných zbytočných prietáhov v označenom konaní aj podľa ďalšieho kritéria, ktorým bol postup okresného súdu v predmetnej veci.

Ústavný súd zistil, že v období od 16. apríla 1999, keď sťažovateľ zaplatil súdny poplatok, do 24. februára 2000, keď zákonný sudca nariadil súdnej kancelárii vyžiadať výpis z obchodného registra týkajúci sa žalovaného (viac ako desať mesiacov), nevykonal okresný súd žiadny procesný úkon smerujúci k príprave pojednávania a k následnému meritórnemu prejednaniu a rozhodnutiu predmetnej veci.

Okresný súd bol vo veci rovnako nečinný aj v období od 13. decembra 2001, keď boli okresnému súdu oznámené adresy svedkov, ktorých mienil v ďalšom priebehu konania vypočuť, do 24. februára 2003, keď zákonný sudca nariadil termín pojednávania vo veci (viac ako štrnásť mesiacov), a v období od 3. decembra 2003, keď boli okresnému súdu doručené návrhy sporových strán týkajúce sa otázok pre súdneho znalca v zamýšľanom znaleckom dokazovaní, do 19. augusta 2004, keď okresný súd uznesením ustanovil vo veci súdneho znalca (viac ako osem mesiacov).

V dôsledku administratívnej chyby - nesprávneho označenia právnej zástupkyne sťažovateľa okresným súdom pri prvom pokuse o doručenie písomného vyhotovenia rozhodnutia o ustanovení súdneho znalca, došlo k ďalšiemu zbytočnému predĺženiu posudzovaného konania o viac ako štyri mesiace (obdobie od 23. augusta 2004 do 16. decembra 2004).

Ústavný súd dospel k záveru, že uvedené obdobia neodôvodnenej nečinnosti alebo neefektívnej činnosti okresného súdu je potrebné kvalifikovať ako obdobia, v ktorých dochádzalo k zbytočným priet'ahom v posudzovanom konaní.

V dôsledku uvedených zbytočných priet'ahov (spolu viac ako tridsaťšesť mesiacov) bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jeho právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výrokovej časti nálezu).

2. Podľa čl. 127 ods. 2 druhej vety ústavy ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou takéhoto výroku vo vzťahu k okresnému súdu domáhal.

Pretože ústavný súd zistil, že došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj k porušeniu jeho práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal okresnému súdu, aby vo veci konal bez zbytočných priet'ahov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ nachádza (bod 2 výroku tohto nálezu).

3. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti žiadal o priznanie finančného zadost'učinenia vo výške 250 000 Sk z dôvodu nemajetkovej ujmy, ktorú utrpel v dôsledku neprimeranej dĺžky konania.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Pretože porušenie základného práva sťažovateľa, ktoré ústavný súd zistil, nemožno napraviť obnovením stavu pred jeho porušením a výrok ústavného súdu deklarájúci toto porušenie nemožno vzhľadom na okolnosti prípadu považovať za dostatočnú a účinnú nápravu, priznal ústavný súd sťažovateľovi primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd považoval v tomto prípade za primerané priznať sťažovateľovi sumu 30 000 Sk (bod 3 výroku tohto nálezu). Táto suma zohľadňuje charakter zbytočných priet'ahov v konaní a s nimi spojenú nemajetkovú ujmu sťažovateľa spočívajúcu v pocitoch právnej neistoty. Vo zvyšnej časti ústavný súd návrhu na finančné zadost'učinenie nevyhovel (bod 5 výroku tohto nálezu).

Pri posúdení intenzity nemajetkovej ujmy sťažovateľa zohľadňoval ústavný súd okrem predmetu a dĺžky posudzovaného konania, rozsahu zistených zbytočných priet'ahov (viac ako tridsaťšesť mesiacov) aj skutočnosť, že sťažovateľ prispel k predĺženiu celkovej doby prerokovania predmetnej veci konaním nezlučiteľným so zmyslom a účelom práv, porušenie ktorých namieta pred ústavným súdom (obdobne napr. III. ÚS 347/04).

4. Sťažovateľ žiadal prostredníctvom svojej právnej zástupkyne priznať náhradu trov konania pred ústavným súdom vo výške 24 614 Sk (za tri úkony právnej služby realizované v roku 2004 a za štyri úkony právnej služby realizované v roku 2005).

Ústavný súd pri rozhodovaní o požadovanej náhrade trov vychádzal z ustanovenia § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Pri posúdení uplatneného nároku na náhradu trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z dátumu vypracovania ústavnej sťažnosti (7. február 2005) a jej doručenia ústavnému súdu 11. februára 2005, prihliadajúc na úkony právnej služby potrebné na účelné a efektívne uplatnenie nároku na ochranu ústavnosti, ktorých vykonanie bolo ústavnému súdu preukázané.

Ústavný súd preto v súlade s ustanovením § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde priznal náhradu trov právneho zastúpenia za štyri úkony právnej služby vykonané v roku 2005 (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, písomné podanie vo veci – sťažnosť zo 7. februára 2005, relevantné písomné podanie vo veci samej z 19. mája 2005 a účasť na pojednávaní 6. júla 2005) vo výške 10 604 Sk (bod 4 výroku tohto nálezu).

Pri stanovení výšky priznanej náhrady trov právneho zastúpenia sťažovateľa vychádzal ústavný súd z ustanovení § 1 ods. 3, § 11 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. a), c), a d), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“) s tým, že predmet konania pred ústavným súdom o sťažnosti v zmysle čl. 127 ústavy je v zásade nevyjadriteľný v peniazoch a je nezameniteľný s primeraným finančným zadost'účením, alebo s hodnotou predmetu sporu, o ktorom sa koná pred všeobecným súdom (napr. I. ÚS 129/03, III. ÚS 11/05).

Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby v roku 2005 v konaní pred ústavným súdom predstavuje 2 501 Sk a hodnota režijného paušálu 150 Sk. Vo zvyšnej časti návrhu na priznanie náhrady trov konania ústavný súd nevyhovel (bod 5 výrokovej časti nálezu).

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. júla 2005